

Tænk, hvis jeg bliver en trold, det kan ske når som helst. På vej til børnehaven for eksempel. Vi går der stille og roligt, mig og far, og pludselig står han foran os på fortovet - TROLDMANDEN!

Det går så hurtigt, at ingen når at fatte hvad der sker:

- *Hokus pokus*
swish swosh

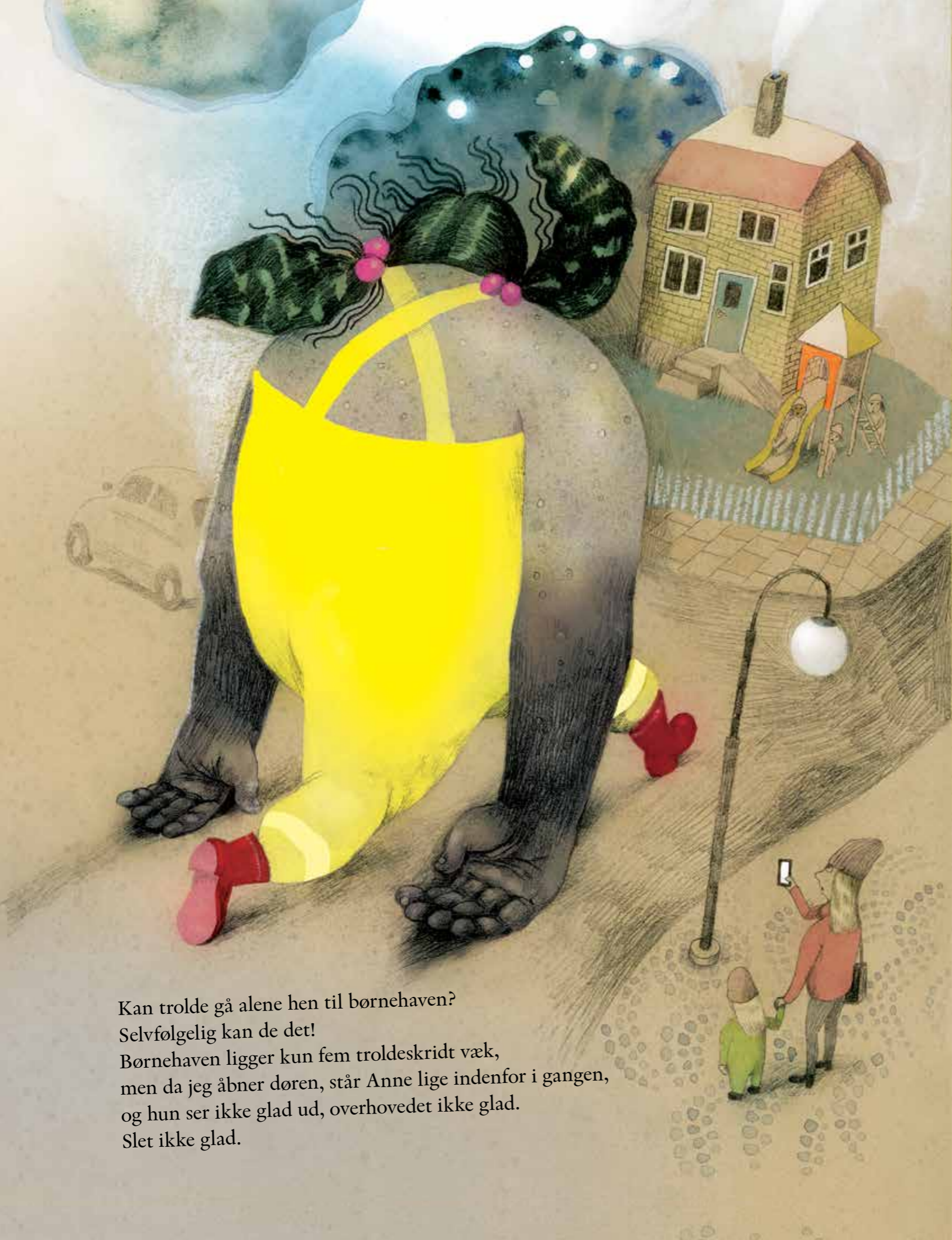
Jeg bliver en trold
med filtret hår og gigantiske ører,
tusind vorter og skæg.

Far bliver så bange, at han forsvinder
som et lyn om bag husene,
og straks er troldmanden også borte i en røgsky.

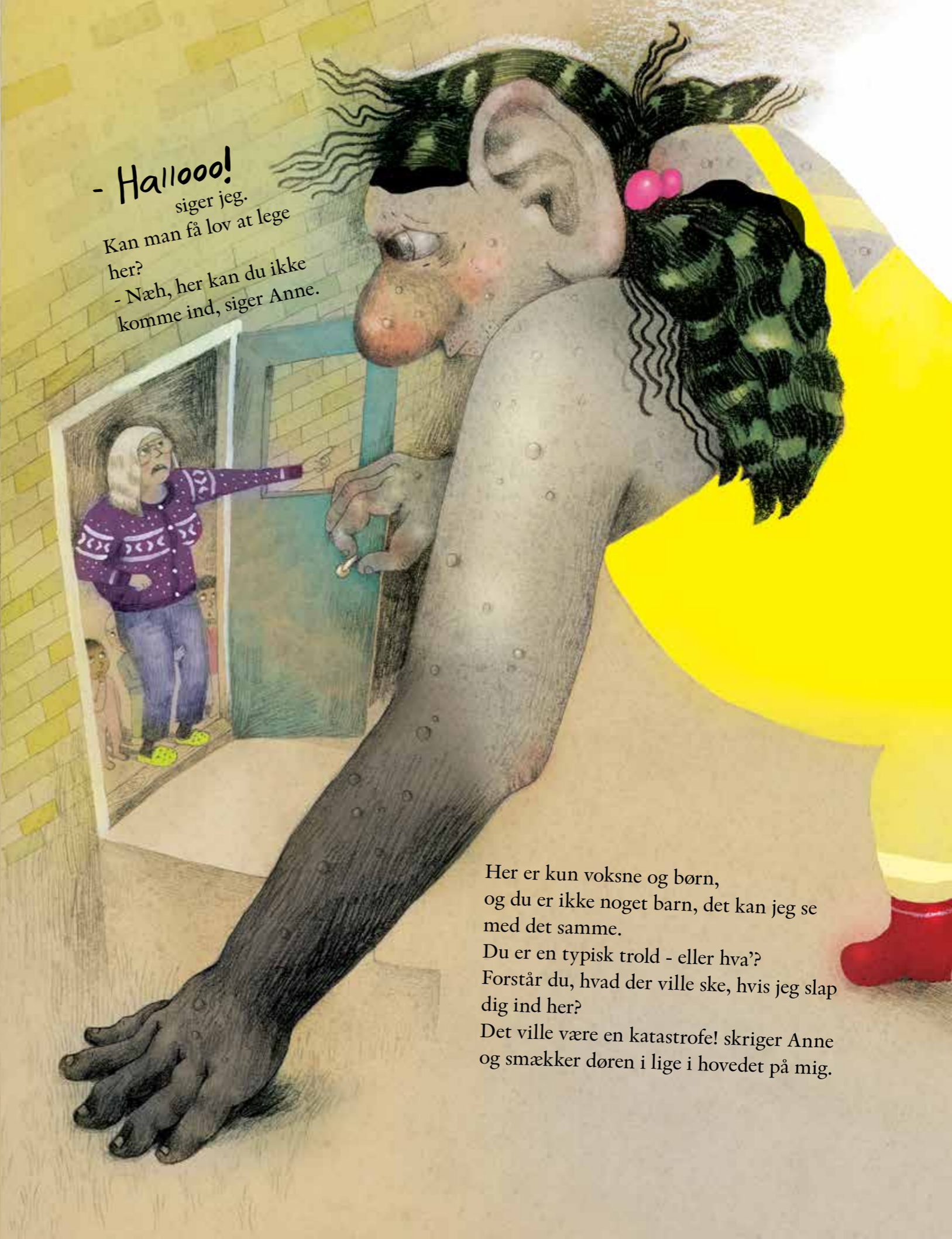
Hjælp.

Her står jeg helt alene på torvet:
en helt ny trold
med ben så høje som lygtepæle
og arme så lange,
at de slæber hen ad jorden, når jeg går.

I begyndelsen slingrer jeg lidt,
men jeg vænner mig til det.
Jeg har tusind vorter og gigantiske ører,
jeg lugter af mudder og jord,
og når jeg rækker tungen ud
og fanger en myg lidt i smug,
smager den ganske godt..

Kan trolde gå alene hen til børnehaven?
Selvfølgelig kan de det!
Børnehaven ligger kun fem trolde­skridt væk,
men da jeg åbner døren, står Anne lige indenfor i gangen,
og hun ser ikke glad ud, overhovedet ikke glad.
Slet ikke glad.

- Hallooo!
siger jeg.
Kan man få lov at lege
her?
- Næh, her kan du ikke
komme ind, siger Anne.

Her er kun voksne og børn,
og du er ikke noget barn, det kan jeg se
med det samme.
Du er en typisk trolde - eller hva'??
Forstår du, hvad der ville ske, hvis jeg slap
dig ind her?
Det ville være en katastrofe! skriger Anne
og smækker døren i lige i hovedet på mig.